

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobkyně: **Mgr. Š. Ch.**, narozená XA
bytem XB

proti
žalovanému: **Městský úřad Poděbrady**, odbor správních činností, památková péče,
sídlem Jiřího náměstí 20/1, 290 31 Poděbrady

o žalobě proti rozhodnutí č.j. MEUPDY/000126/SC/2023/JKr ze dne 5. 12. 2022,

takto:

- I. Žaloba se odmítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala u Obvodního soudu pro Prahu 4 dne 30. 11. 2024 návrh, kterým se domáhala 1) určení neplatnosti správních orgánů, a to rozhodnutí Městského úřadu Poděbrady, odboru správních činností, odboru památkové péče, č.j. MEUPDY/0000126/SC/2023/Jkr ze dne 5. 12. 2022 a č.j. MUPDY/00088878/ SC/2022/Jkr ze dne 2. 1. 2023, a dále 2) uložení povinnosti žalované, označené Vantage Towers s.r.o., IČO 09056009, k odstranění její antény 21190_NBJIR z budovy (bytového domu) ve spoluvlastnictví vlastníků bytových jednotek na adrese XC, na pozemku parc. č. st. XD, XE, a XF) uložení povinnosti téže žalované k zaplacení částky 90 000 Kč jako odškodného za protiprávně vedené řízení před Městským úřadem v Poděbradech případně za odškodnění následků souvisejících stavebních prací.
2. Nárok pod bodem ad 1) žaloby Obvodní soud pro Prahu 4 vyloučil usnesením ze dne 4. 2. 2025, č. j. 16 C 342/2024-12, k samostatnému řízení a u tohoto soudu byl dále veden pod spisovou značkou 16 C 50/2025.

3. Usnesením ze dne 9. 5. 2025, pod č.j. 16 C 50/2025–24, Obvodní soud pro Prahu 4 řízení o návrhu žalobkyně na určení neplatnosti rozhodnutí z důvodu věcné nepříslušnosti zastavil (výrok I.), rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Současně poučil žalobkyni o tom, že může podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení o zastavení řízení, a to Městskému soudu v Praze; účinky zahájení řízení zůstanou zachovány dnem podání žaloby u soudu rozhodujícím v občanském soudním řízení (výrok III.).
4. Žalobkyně proti tomuto usnesení podala odvolání, které však obsahově směřovalo proti rozhodnutí ve věci 16 C 342/2024, tedy věci jiné, uvedené pod body 2. a 3. jejího žalobního návrhu. (odstranění antény z budovy bytového domu a uložení povinnosti k zaplacení částky 90 000 Kč).
5. Usnesením ze dne 3. 6. 2025 vyzval Obvodní soud pro Prahu 4 žalobkyni k odstranění vad odvolání, a vzhledem k tomu, že žalobkyně vady neodstranila, Městský soud v Praze usnesením, ze dne 28. 7. 2025, č.j. 14 Co 248/2025– 45, odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 9. 5. 2025, č.j. 16 C 50/2025–24 zamítl.
6. Žalobkyně v souladu s poučením soudu uvedeným v usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 9. 5. 2025, pod č. j. 16 C 50/2025–24, podala dne 11. 6. 2025 k Městskému soudu v Praze podání, kterým žádá *o zahájení soudního řízení č. j. 16 C 50/2025 o určení neplatnosti úředního rozhodnutí č.j. MEUPDY/0000126/SC/2023/Jkr, ze dne 5. 12. 2022 vedeného jako MUPDY/00088878/ SC/2022/Jkr, zasláního dne 2. 1. 2023 vlastníkům bytů bez jejich skutečného souhlasu, a přesto zapsaného v rozhodnutí, o němž nevěděli a s nímž nesouhlasili, a proto žádám o určení neplatnosti takového rozhodnutí.*
7. Městský soud usnesením ze dne 20. 6. 2025, pod 1 Nc 348/2025–6, žalobkyni vyzval k odstranění nedostatků podání ze dne 11. 6. 2025 a sdělení, kdo přesně toto rozhodnutí vydal, a aby toto rozhodnutí, resp. jeho kopii či sken, soudu předložila.
8. Žalobkyně na výzvu soudu nereagovala.
9. Následně byla věc předložena správnímu úseku Městského soudu v Praze jako věcně příslušnému k řešení žaloby proti rozhodnutí dle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
10. Městský soud rozhodující na úseku správního soudnictví žalobkyni usnesením ze dne 25. 9. 2025, č.j. 11 A 129/2025-18, znovu vyzval k označení a doručení napadeného rozhodnutí, k označení žalovaného, žalobních bodů i důkazních návrhů, a k formulaci návrhu výroku rozsudku.
11. Žalobkyně k podané výzvě uvedla, že její žaloba směřuje proti rozhodnutí Městského úřadu Poděbrady, Odbor správních činností, Památková péče, ze dne 5. 12. 2022, č.j. MEUPDY/0000126/SC/2023/Jkr, sp. zn. MUPDY/00088878/ SC/2022/Jkr, a toto rozhodnutí také soudu zaslala.
12. Soud z předloženého rozhodnutí zjistil, že jím Městský úřad Poděbrady jako dotčený orgán státní správy, na základě žádosti společnosti Vantage Towers, s. r. o., vydal závazné stanovisko – rozhodnutí podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen zákon o státní památkové péči). Tímto závazným stanoviskem rozhodl o tom, že instalace základnové stanice Vantage Towers s. r. o. na střeše bytového domu v ul. XC, parc. č. st. XD v XG, který se nachází na území XH, evidované v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rejstříkovým číslem XI, na základě

předložené projektové dokumentace ve stupni BPD, datované k 12/2021 je podle § 14 odst. 2 a 3 zákona o státní památkové péči, je přípustná.

13. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení a zda tak jde o žalobu z hlediska ustanovení zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“), přípustnou. Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:
14. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.*
15. Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
16. Podle ust. § 68 písmeno e) s. ř. s., *žaloba je nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.*
17. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. *jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.*
18. Na základě uvedeného soud uvažil o podané žalobě takto:
19. Žalobou proti rozhodnutí správního orgánu se lze ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. domáhat přezkoumání úkonů správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují subjektivní veřejná práva a povinnosti. Pro tyto úkony zavádí s. ř. s. v uvedeném ustanovení legislativní zkratku rozhodnutí. Zároveň s. ř. s. v ust. § 70 vylučuje ze soudního přezkumu ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutí, tzn. ty úkony, který nejsou způsobilé přivodit následky předpokládané v ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. Žaloba proti takovému úkonu je pak podle ust. § 68 písm. e) s. ř. s. nepřipustná.
20. Soud proto posuzoval, zda žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím, jímž se mění, zakládají, ruší či závazně určují práva a povinnosti žalobkyně podle ust. 65 odst. 1 s. ř. s., nebo jde-li o úkon správního orgánu, který tyto definiční znaky nesplňuje a na který proto dopadá výluka dle ust. § 70 s. ř. s.
21. Při těchto úvahách soud vyšel z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č.j. 2 As 75/2009-113, (dostupný, jako i další citovaná rozhodnutí, na www.nssoud.cz), ve kterém tento soud konstatoval, že „Závazná stanoviska vydaná dle § 149 správního řádu z roku 2004 nejsou rozhodnutími ve smyslu § 67 správního řádu ani § 65 s. ř. s., jelikož sama o sobě nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují práva nebo povinnosti. Legislativní zkratka rozhodnutí v § 149 správního řádu upřednostnil zásadu ekonomie řízení. Soudní přezkum je v souladu s čl. 36 odst. 2 Listiny umožněn až v rámci konečného rozhodnutí dle § 75 odst. 2 s. ř. s. Na toto nemá vliv ani skutečnost, zda žádost o vydání závazného stanoviska byla podána subjektem před zahájením hlavního řízení nebo v jeho průběhu či že žádné hlavní (typicky územní) řízení nemusí v případě vydání negativního závazného stanoviska již následovat, neboť ho příslušný subjekt nezahájí“.

Na základě tohoto rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu dospěl zdejší soud k závěru, že v projednávaném případě je závazné stanovisko vyloučeno ze soudního přezkumu.

22. Podle § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči *vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně, v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny, je povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénní úpravě, umístění nebo odstranění zařízení, umístění nebo odstranění reklamního nebo informačního poutače, pokud nejde o zařízení podle stavebního zákona, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovací práci na této nemovitosti si předem vyžádat rozhodnutí nebo závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a a 17).*
23. Z ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči tak jednoznačně vyplývá, že předmětné stanovisko je pouhým podkladem pro vydání konečného rozhodnutí. Toto stanovisko samo o sobě není způsobilé založit práva nebo povinnosti žalobkyně. Až konečné rozhodnutí ve věci samé je tak způsobilé zasáhnout do práv a povinností žalobkyně.
24. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí není rozhodnutím ve smyslu výše citovaného ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť není úkonem správního orgánu, jímž by se zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala práva nebo povinnosti žalobce, a vzhledem k této skutečnosti je z přezkoumání soudem ve správním soudnictví vyloučeno.
25. Soud proto uzavírá, že žaloba proti rozhodnutí, jímž byl vydáno závazné stanovisko, není přípustná, a proto jí podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 70 písm. a) a § 68 písm. e) s. ř. s. jako nepřipustnou odmítl.
26. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. Byla-li žaloba odmítnuta, žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů.
27. Soud pro úplnost uvádí, že nevyžýval žalobkyni k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby; přičemž vycházel z ust. § 6a odst. 4 a § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle nichž se poplatek za návrh na zahájení řízení nevybírám, jestliže jej soud před prvním jednáním odmítne, a pokud žalobce poplatek zaplatí, soud jej v těchto případech vrátí z účtu soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. října 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu